

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21062/2022
11.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Милутин Димитријевић, адвокат из ..., Мирослав Лазаревић и Никола Живуловић, адвокати из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ и Града Крагујевца, чији је заједнички заступник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 240/22 од 08.08.2022. године, у седници одржаној 11.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 240/22 од 08.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 240/22 од 08.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11064/20 од 27.04.2021. године, ставом 1. изреке, одлучено је да се наставља поступак у овој правној ствари. Ставом 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па су обавезани тужени да јој на име дуга и накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичних евиденција за непокретности које се налази на адреси у улици ... број .., солидарно исплате износ од по 49,00 динара за сваки месец понаособ, за период од 01.10.2017. године закључно са 30.06.2020. године, са законском затезном каматом појединачно на сваки месечни износ почев од 15. у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом 3. изреке, обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара. Ставом 4. изреке, отказано је рочиште за главну расправу у спору мале вредности заказано за 05.07.2021. године у 14,15 часова.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 240/22 од 08.08.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио решење о трошковима поступка садржано у ставу 2. изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11064/20 од 27.04.2021. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно

дозвољеној, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужиље.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси применом процесног закона у зависности од успеха странака у поступку и предузетих процесних радњи у сваком конкретном случају, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, имајући у виду да се посебна ревизија може да изјави само због погрешне примене материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 28. Закона о парничном поступку, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева док камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка се не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Трошкови поступка не чине главни захтев већ представљају споредно потраживање због чега ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић